

INAUGURACIÓ JORNADA "SETMANA DE LA CIÈNCIA"

Parlament – 5 de novembre de 2004

Bon dia,

Un dels objectius que la cambra legislativa catalana s'ha fixat en la present legislatura, és aconseguir que el nostre sigui un Parlament obert a la ciutadania i la societat civil, i el fet d'acollir actes com el d'avui, de tenir-los a tots vostès aquí, ens ajuden a fer-ho realitat.

És doncs una satisfacció que el Parlament de Catalunya sigui un any més l'espai on té lloc la inauguració de la Setmana de la Ciència, aquest any ja en la seva 9ª edició, el que demostra que es tracta d'una iniciativa consolidada, que any rera any ha esdevingut una aportació molt valuosa a un altre apropament a la ciutadania, un altre acostament imprescindible per al futur, el de la ciència, que és també el de l'interès per descobrir, per conèixer, el de la inquietud per comprendre allò que ens rodeja, per saber els "coms" i els "perquè", per a trobar solucions i millores a les nostres vides, i que és també el de no conformar-nos amb el que ja tenim.

És merescut doncs felicitar amb tota solemnitat aquesta iniciativa: 450 actes, gairebé 100 municipis implicats. El seu abast mostra la seriositat i les proporcions d'una iniciativa tan lloable com necessària, per tal d'apropar la ciència a totes les persones, i fer-ho incidint arreu del territori, preocupació aquesta, la d'arribar arreu del territori català, que, vull remarcar, perdonin que insisteixi, també comparteix aquesta cambra en la difusió i posada en marxa de les seves actuacions.

Aprofitant l'oportunitat d'adreçar-los unes paraules, voldria fer una breu reflexió. Penso que tothom coincideix que en el món del segle XXI, - en la Catalunya del segle XXI també -, la ciència, la recerca científica, juguen un

paper fonamental, per al progrés i per a la sostenibilitat, el que és el mateix que dir, per al benestar present i futur.

El creixement global i sostenible de Catalunya requereix, i ho expressaré en forma de fórmula científica, Educació + Recerca + Desenvolupament. És a dir, generar una dinàmica d'adquisició de coneixements, d'inquietud científica, i sobretot, d'aplicació pràctica dels avenços en tots els àmbits de la vida.

De fet, els grans reptes socials i polítics de la Catalunya del s.XXI també requereixen aprofundir en aspectes expressables mitjançant una senzilla fórmula: Educació + Participació + Implicació.

Ens cal generar una cultura democràtica i participativa que ens permeti fer front comú a les necessitats compartides de país, aquelles que determinaran viure en una Catalunya més o menys lliure; per tant, una Catalunya on les persones puguem viure amb més o menys llibertat.

En ambdós terrenys doncs, en el del benestar sostenible vinculat a la ciència i el dels drets socials i les llibertats, en tant que reptes de país, ens cal que siguin "cosa de tothom"; no ens en podem desentendre.

En ambdós, la responsabilitat de les institucions, les administracions, és evident. Però aquesta responsabilitat, com dic, és comuna, és també de la resta de ciutadans, doncs tant la construcció de coneixement com la construcció del país es fa dia a dia, a través de cadascú de nosaltres.

És per això que iniciatives com la que avui tenim l'honor d'inaugurar, l'edició d'aquest any de la Setmana de la Ciència, són especialment importants, perquè ajuden significativament a construir la Catalunya del segle XXI, a generar sinèrgies entre totes i tots aquells que tenim diferents responsabilitats, i dic tenim perquè, insisteixo, en tenim tots, a l'hora de construir el present i el futur de Catalunya.

Vull doncs reiterar els agraïments als organitzadors, les institucions, les universitats, els patrocinadors, i totes aquelles persones que col·laboren amb la setmana de la Ciència, per tal que la Catalunya cívica i solidària sigui coneguda arreu també com científicament inquieta i desenvolupada.

Per acabar, vull citar unes paraules d'Arthur C. Clark, una d'aquestes persones que han ajudat a apropar la ciència a altres camps, qui va escriure que:

"LA ÚNICA POSSIBILITAT DE DESCOBRIR ELS LÍMITS DEL QUE ÉS POSSIBLE, ÉS AVENTURANT-SE UNA MICA MÉS ENLLÀ, CAP A L'IMPOSSIBLE".

Aquest missatge, que serveix per a tants àmbits, per a tants reptes, defineix l'esperit de la inquietud científica, però també, l'esperit inquiet de totes aquelles persones que somien que les coses sempre poden ser millors, o almenys intentar que ho siguin.

Moltes gràcies, endavant i molta sort en el desenvolupament d'aquesta 9ª edició de la Setmana de la Ciència.